

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **AGROFERT, a. s.**
sídlem Pyšelská 2327/2, 149 00 Praha 4
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Dejlem
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2020, č. j. 18382/2020-MZE-18111

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci jde o posouzení delikttní odpovědnosti žalobkyně v souvislosti s uváděním nepovolených přípravků na ochranu rostlin na trh Evropského společenství.

2. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský („ÚKZÚZ“) při kontrole dne 16. 4. 2019 zjistil, že žalobkyně v období od června do září 2018 uváděla na trh nepovolenou šarži přípravku na ochranu rostlin Quick 5 EC („Quick“), šarže QPE709011, v množství 1600 litrů, a v období od března 2017 do května 2018 nepovolenou šarži přípravku na ochranu rostlin Xara, číslo šarže ASL-17C-4987, množství 4800 litrů (viz protokol o kontrole ze dne 2. 5. 2019, č. 19001192). Podle Národní referenční laboratoře předmětné šarže přípravků nevyhovovaly technickým požadavkům na složení; přípravek Quick neobsahoval deklarované rozpouštědlo Solvesso 100, přípravek Xara obsahoval nižší množství účinné látky trinezapak-ethyl než je stanovená hodnota. Rozhodnutím ze dne 1. 11. 2019 proto ÚKZÚZ shledal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 79g odst. 1 zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů („rostlinolékařský zákon“), a uložil jí pokutu ve výši 150 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Odvolání žalobkyně žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a potvrdil prvostupňové rozhodnutí o spáchání přestupku.

II. Obsah žaloby a další vyjádření žalobkyně

4. Žalobkyně se domnívá, že je napadené rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci a na nesprávném právním posouzení.
5. Domnívá se, že nenaplnila skutkovou podstatu přestupku. Při výkladu pojmu „přípravek, který není v České republice povolen“ je nutné vycházet jak z rostlinolékařského zákona, tak z čl. 28 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh („nařízení“). Každý, kdo chce uvádět výrobek na ochranu rostlin na trh, musí požádat o povolení a k žádosti přiložit úplnou souhrnnou dokumentaci týkající se přípravku. Tato dokumentace je neveřejná a představuje obchodní tajemství. O povolení žádá výrobce. Další články distribučního řetězce již přípravek jen přeprodávají. Povolení se uděluje k přípravku jako takovému (nikoliv k jednotlivé šarži) a základní údaje o něm jsou zpřístupněny veřejnosti. Naopak informace o přesném složení přípravku, která je podle čl. 63 odst. 2 písm. f) nařízení informací, jejíž odhalení se považuje za porušení ochrany obchodních zájmů výrobce, veřejnosti ani distributorům přípravku přístupná není. Podle žalobkyně tak je za „povolený přípravek“ nutno považovat přípravek pocházející od držitele povolení odpovídající svým označením, balením a veškerými dalšími informacemi údajům zveřejněným v registru povolených přípravků. Liší-li se vzorek povoleného přípravku v ukazatelích či vlastnostech, které nejsou zveřejňovány, nečiní to z něj přípravek nepovolený, ale přípravek, u něhož jsou porušovány podmínky povolení ve smyslu § 35 odst. 1 písm. b) rostlinolékařského zákona, resp. čl. 44 odst. 3 písm. c) či e) nařízení.
6. S ohledem na utajení celkového složení přípravku na ochranu rostlin je odpovědnost za dodržení správného složení přípravku výlučně na držiteli povolení, resp. úřadu, který povolení vydal. To plyne z § 31 odst. 3 rostlinolékařského zákona, resp. čl. 68 nařízení. Byl-li zjištěn rozdíl ve složení kontrolovaného vzorku oproti složení přípravku uvedenému v dokumentaci pro žádost o povolení, je to důvod pro změnu či odejmutí takového povolení [§ 35 odst. 1 rostlinolékařského zákona, čl. 44 odst. 3 písm. c) a e) nařízení]. Povinnosti distributorů přípravků, kteří nejsou držiteli povolení, upravuje § 46 a násl. rostlinolékařského zákona. Jejich povinností je prokázat, od koho přípravek nabyli, resp. zabezpečit prodej přípravků osobou oprávněnou poskytovat informace

týkající se přípravků a jejich rizik, či povinnost uplatňovat zásady správné distribuční praxe. Žádné zákonné ustanovení distributorům nestanoví povinnost analyzovat složení prodávaných přípravků a kontrolovat, zda odpovídá podkladové dokumentaci pro povolení. Ostatně s ohledem na skutečnost, že distributoři neznají přesné složení přípravků, vztahuje se povinnost dodávat přípravky shodného složení, jak bylo uvedeno v dokumentaci pro povolení, pouze na výrobce přípravků. Tato povinnost distributorů neplyne ani z § 46c odst. 1 písm. a) rostlinolékařského zákona, který upravuje správnou distribuční praxi.

7. Žalobkyně je přesvědčena, že nenaplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 79g odst. 1 písm. a) rostlinolékařského zákona, neboť uváděla na trh přípravky povolené. Pro přípravky Quick i Xara bylo v době jejich uvádění na trh vydáno platné a účinné povolení podle nařízení. Na této skutečnosti nemohly nic změnit výsledky analýz odebraných vzorků, z nichž vyplynul nesoulad složení vzorku určité šarže s podkladovou dokumentací. Jak bylo shrnuto výše, tato skutečnost mohla vést pouze ke změně nebo zrušení povolení uděleného společnosti Sharda Cropchem. Ostatně v rámci kontroly u žalobkyně dne 16. 4. 2019 bylo kontrolováno dodržování mimořádných rostlinolékařských opatření, nikoliv to, zda složení přípravků odpovídá podkladové dokumentaci. Kontrola byla uzavřena s tím, že žalobkyně řádně splnila veškeré povinnosti, které jí plynuly z mimořádných opatření. To bylo potvrzeno rovněž v protokolu o kontrole. Z něj je zřejmé, že žalobkyně bezodkladně informovala své odběratele o vydaných opatřeních a již nedrží žádné balení příslušných šarží. V kontrolních zjištěních pak správní orgán I. stupně uvedl, že na trh jsou uváděny pouze povolené přípravky. Ze záznamu o kontrolním úkonu ani z protokolu o kontrole tak neplyne žádné pochybení na straně žalobkyně.
8. Žalobkyně byla fakticky potrestána za porušení § 31 odst. 3 rostlinolékařského zákona. Tato povinnost se však může týkat výlučně držitele povolení – společnosti Sharda Cropchem. Za porušení povinností uložených výrobcí přípravku však nelze sankcionovat žalobkyni.
9. Úvahy žalovaného o nepovolenosti přípravku určité šarže, který však disponuje povolením, jsou podle žalobkyně nesprávné. Pokud by se skutečně jednalo o přípravky nepovolené, postrádalo by smysl vydávání mimořádných rostlinolékařských opatření podle § 76 odst. 1 písm. f) zákona, neboť ta jsou vydávána jen u šarží či balení uváděných na trh, u kterých byly zjištěny odchylky oproti podkladové dokumentaci. V případě, že by dané šarže skutečně byly přípravky nepovolenými, bránil by jejich uvedení na trh již samotný čl. 28 odst. 1 nařízení a nebylo by nutné zákaz ukládat mimořádnými opatřeními. Smysl by postrádalo i vedení registru povolených přípravků, neboť povolenost přípravku by bylo možné zjistit pouze laboratorní analýzou, bez ohledu na evidenci přípravku v registru. Chybná je proto i úvaha, že každý subjekt, který se účastní procesu uvádění přípravku na trh dle čl. 9 odst. 3 nařízení, je odpovědný za požadované technické složení přípravku. Přestože žalovaný na jedné straně souhlasí se žalobkyní, že jí nemusí být známo přesné složení přípravku, na straně druhé jí vytýká, že nezajistila shodu distribuovaného přípravku se složením uvedeným v povolení. Navíc povolení není vydáváno pro určité šarže přípravku, ale pro přípravek jako takový.
10. Žalobkyně se řídila doporučením žalovaného vybírat si pouze osvědčené dodavatele dodávající zboží v požadované kvalitě. Přípravky odebrala přímo od držitele povolení, který má více než třicetiletou tradici a dlouhodobě působí v řadě zemí Evropské unie. Jen

v České republice disponuje povoleními pro více než 70 přípravků. Má tak za to, že neporušila žádnou povinnost vztahující se k distributorům přípravků. Závěry správních orgánů o spáchání přestupku tak nemohou obstát.

11. Dále žalobkyně upozornila na nedostatečné zjištění skutkového stavu v případě přípravku Xara. Skutečnost, že na trh byl uváděn přípravek Xara nepovoleného složení, vztáhly správní orgány k období od března 2017 do května 2018, přestože tato skutečnost vyplynula až z posouzení vzorku ze dne 17. 1. 2019. Vzorek byl navíc odebrán 9. 10. 2018 u Zemědělského družstva Hřivice, s nímž žalobkyně není v žádném osobním ani smluvním vztahu. Bylo doloženo, že žalobkyně družstvu nedodala žádné balení přípravku Xara. Důkazy, že od výrobce Sharda Cropchem byl žalobkyni dodán přípravek plně odpovídající technické specifikaci, správní orgány ignorovaly. Jednalo se o certifikát vydaný držitelem povolení, v němž bylo 27. 3. 2017 výslovně potvrzeno, že obsah účinné látky v přípravku dodaném žalobkyni činí 253,03 g/l a plně odpovídá povoleným parametrům. Tato skutečnost byla opětovně potvrzena v certifikátu z 19. 11. 2018.
12. Z posouzení vzorku Xara plyne, že na množství účinné látky má značný vliv teplota, které je přípravek vystaven. Po několikátýdenním vystavení vzorku teplotě 40 °C kleslo množství účinné látky o 17 g/l. Právě to je důvod, proč je v registru přípravků uvedena teplota skladování +5 až + 30 °C. Navzdory tomu správní orgán I. stupně nijak nezkoumal, jak bylo před odběrem vzorku s přípravkem nakládáno. Nebylo zohledněno, že žalobkyně ukončila uvádění na trh v květnu 2018 a vzorek byl odebrán až na podzim. Přes celé léto se tedy nacházel mimo dispozici žalobkyně. Není proto zřejmé, zda nižší množství účinné látky bylo důsledkem chyby držitele povolení při výrobě nebo důsledkem pochybení osob skladujících přípravek Xara v rozporu s podmínkami skladování. Podklady shromážděné správními orgány ohledně přípravku Xara jsou nedostatečné pro závěr o spáchání přestupku.
13. I v případě, že by žalobkyně skutkovou podstatu přestupku naplnila, mělo by dojít k její liberaci podle § 21 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Aplikace daného ustanovení je na místě, neboť žalobkyně nijak nemohla zjištěnému porušení povinnosti zabránit. Nebylo jí známo přesné složení přípravku, proto i kdyby každé balení analyzovala, nemohla by zjistit, zda složení odpovídá podkladové dokumentaci. Provedla tak všechna technicky možná opatření způsobilá účinně zabránit porušení zákona. Ověřila kontrolu balení a údajů na etiketě. Z nich zjistila, že se jedná o přípravek evidovaný v registru povolených přípravků. Zkontrolovala rovněž, zda distribuce šarže není dotčena nějakým mimořádným opatřením. Víc učinit nemohla. I kdyby u přípravku Quick zjistila, že obsahuje rozpouštědlo xylen, nebyla by schopná odhalit odchylku od podkladové dokumentace, neboť přesné složení se nedozvěděla ani z napadeného rozhodnutí. U přípravku Xara vycházela z potvrzení výrobce, který jí dodal certifikáty z 27. 3. 2017 a z 19. 11. 2018 o vyhovujícím množství účinné látky.
14. Dále namítla, že uložení trestu bylo v daném případě v rozporu s účelem a smyslem ukládání sankcí. Jako distributor přípravku učinila vše možné, aby se vyvarovala uvádění nepovolených výrobků na trh. Žalovaný svým rozhodnutím nerespektoval, že trest může vést pouze k maximální možné předběžné opatrnosti. Trestán tak měl být toliko výrobce, nikoliv žalobkyně. Pokud žalovaný tuto skutečnost nerespektoval, dopustil se exemplárního trestání, které nesleduje smysl zákona.

15. Závěrem upozornila na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Je přesvědčena, že žalovaný se jejími námitkami zabýval nedostatečně. V odůvodnění rozhodnutí formuloval jen řadu obecných tvrzení, aniž by se vypořádal s výkladem pojmu „povolený přípravek“ v kontextu odvolacích námitek. Řadu argumentů ve svém hodnocení pominul, čímž zatížil své rozhodnutí vadou, pro kterou nemůže obstát.
16. Navrhla proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
17. V replice ze dne 30. 9. 2020 žalobkyně setrvala na argumentaci obsažené v žalobě. Nesouhlasila s výkladem žalovaného ohledně „nepovolenosti“ předmětných přípravků. Nikomu nelze ukládat nesplnitelnou povinnost. Právě to činí svým výkladem žalovaný, který na jedné straně uznává, že distributorům není známo detailní složení přípravku, ovšem na straně druhé dovozuje jejich povinnost kontrolovat, aby složení odpovídalo údajům v povolení. Možnost odebrání povolení dle § 35 rostlinolékařského zákona není podle žalobkyně vztažena ke dvou různým nevyhovujícím šaržím, ale pouze ke dvěma kontrolám přípravku. Za porušení povinností výrobce pak nelze trestat žalobkyni. Je přesvědčena, že s ohledem na opatření, která učinila, ji nelze činit odpovědnou za tvrzené přestupky. K přípravku Xara zdůraznila, že je povinností správních orgánů prokázat naplnění skutkové podstaty přestupku. Žalobkyně tak nebyla povinna snášet důkazy, potvrzující její tvrzení o špatném skladování přípravku. Nebylo-li nijak zjištěno, jak bylo s přípravkem nakládáno během léta 2018, nelze vyloučit, že k poklesu účinné látky došlo nesprávným skladováním. Argumentace žalovaného o výši sankce se míjí s žalobním tvrzením o rozporu trestu se smyslem ukládání sankcí. Upozornila rovněž na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

18. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí. Za nepovolený je nutno označit každý výrobek, který svým složením neodpovídá přípravku povolenému k uvádění na trh. Opačný výklad by vedl k tomu, že po schválení přípravku by se v přípravku mohlo objevit cokoliv bez následku. Výklad žalobkyně je účelový a popírá smysl právní úpravy (viz bod 8 recitálu nařízení), která je založena na tom, že požadovaného účinku při použití povolených přípravků je nezbytné dosáhnout při co nejmenším zatížení zdraví lidí, zvířat a životního prostředí. Každý subjekt, který se účastní procesu uvádění přípravku na trh, je odpovědný za požadované technické složení přípravku. Uvedením na trh se přitom podle čl. 3 odst. 9 nařízení rozumí držení přípravku za účelem prodeje na trh.
19. Přípravek povolený dle čl. 28 nařízení musí splňovat požadavky stanovené v čl. 29 nařízení, tedy mj. kvalitativní a kvantitativní požadavky na schválené účinné látky. Nepovolený přípravek tak je jak přípravek neregistrovaný, tak přípravek, jehož obchodní název odpovídá povolenému přípravku, avšak fyzikálně chemické složení povolenému přípravku shodného názvu neodpovídá.
20. Výrobci přípravků je navíc uložena v § 31 odst. 3 rostlinolékařského zákona povinnost zachovat základní parametry přípravku v souladu s podklady předloženými při podání žádosti o povolení. Možnost změny či zrušení povolení je podle § 35 odst. 1 písm. b) zákona vázána na podmínku, že přípravek nevyhoví požadavkům na složení ve dvou po sobě následujících kontrolách. K tomu v daném případě nedošlo. S ohledem na složitost a

délku procesu hodnocení přípravků před jejich povolením by zrušení povolení při ojedinělém zjištění nesouladu bylo nepřiměřeným zásahem.

21. Objektivní odpovědnost distributora přípravku je podle žalovaného dána navzdory tomu, že mu často není úplně přesně známe kvantitativní složení přípravku a způsob jeho výroby. Navíc některé skutečnosti byly zjistitelné i v případě, že detailní složení přípravku distributorovi nebylo známo. Spoléhání se na dlouholetou tradici výrobce a množství povolených přípravků nijak nevylučuje objektivní odpovědnost žalobkyně. Navíc naplnění podmínek liberace je povinná prokázat žalobkyně. Co se týče možnosti chemické kontroly jednotlivých přípravků, žalovaný doplnil, že u přípravku Quick bylo v analýze zjištěno jiné než deklarované rozpouštědlo Solvesso. Ke zjištění této látky nebylo třeba prolomit obchodní tajemství. Zcela by postačila základní analýza složení, z níž by bylo zjištěno, že přípravek je v rozporu s bezpečnostním listem.
22. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu u přípravku Xara žalovaný zdůraznil, že na etiketě přípravku musela být koncentrace každé účinné látky vyjádřena. Pokud by si žalobce i bez znalosti přesného složení nechal základní analýzu přípravku zpracovat, zjistil by rozpor mezi údajem na etiketě a skutečně přítomným složením účinné látky. Přípravek byl odebrán 9. 10. 2018 u Zemědělského družstva Hřivice. Z přehledu prodeje doloženého žalobkyní při kontrole přitom vyplynulo, že žalobkyní byl přípravek prodán AgroZZN, a. s. a poté by přípravek prodán Zemědělskému družstvu Hřivice. Fyzikálně chemickou analýzou pak bylo zjištěno, že obsah účinné látky neodpovídá množství uvedenému v povolení.
23. Žalovaný doplnil, že přípravek Xara je určen výlučně pro profesionální používání (viz § 46b a § 46c rostlinolékařského zákona). Z toho plyne, že s ním v distribuční síti nemůže nakládat osoba bez odborné způsobilosti, ani tento přípravek nemůže zakoupit neprofesionální uživatel. Možnost, že s přípravkem bylo u zemědělského družstva nakládáno extrémním způsobem (dlouhodobé vystavení teplotám nad 40 °C vedoucí k poklesu účinné látky), tak je podle žalovaného zcela vyloučena. Takové extrémní podmínky by se navíc musely při chemické analýze projevit i na dalších složkách přípravku, což při analýze zjištěno nebylo. Tvzení žalobkyně tak jsou nevěrohodná a spekulativní.
24. Výši sankce považuje žalovaný za přiměřenou. V rámci zvažování výše sankce bylo relevantní, že se jednalo o uvádění na trh dvou přípravků, že došlo k ohrožení chráněného zájmu spočívajícího v ochraně zdraví lidí, zvířat a životního prostředí.
25. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.
26. Na repliku žalobkyně reagoval žalovaný vyjádřením z 26. 1. 2021. Nesouhlasil s jejím tvrzením, že odpovědnost za odchylky ve složení přípravků směřuje pouze vůči výrobcí a setrval na argumentaci obsažené ve vyjádření k žalobě. Doplnil, že přípravky na ochranu rostlin jsou v podstatě chemickými směsmi, na něž se uplatní nařízení č. 1107/2009, ale rovněž nařízení č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek („nařízení REACH“). Z jeho čl. 31 plyne, že každý účastník dodavatelského řetězce zajistí, aby informace v bezpečnostním listu byly v souladu s posouzením chemické bezpečnosti látky. Na základě informací obsažených v bezpečnostním listu mohla žalobkyně ověřit základní složení daných přípravků. Ani takovou orientační analýzu však žalobkyně neprovedla, proto je žalovaný přesvědčen, že liberační důvody nenaplnila. Upozornil rovněž na skutečnost, že renomé výrobce

v členských státech Evropské unie není příliš vysoké. K tomu doložil zprávu Policejního prezidia ČR, z níž plyne, že u přípravků daného výrobce bylo i mimo území České republiky zjištěno složení neodpovídající dokumentaci pro povolení. K přípravku Xara dodal, že podle dokumentace dodané žadatelem v rámci řízení před povolením přípravku nedošlo vlivem teploty k rozkladu účinné látky (při skladování přípravku 6 týdnů při teplotě 45 °C; blíže viz manuál FAO a nařízení Komise (EU) č. 284/2013, kterým se v souladu s nařízením č. 1107/2009 stanoví požadavky na údaje o přípravcích na ochranu rostlin – to vyžaduje testování přípravků 14 dnů při teplotě 54 °C nebo 8 týdnů při teplotě 40 °C). K přípravku Quick uvedl, že u jeho analýzy bylo zjištěno, že namísto rozpouštědla Solvesso obsahoval xyleny. Ty mají jiná identifikační čísla, než je uvedeno v bezpečnostním listu. Rozdílný je rovněž bod vzplanutí. Přípravek Quick má bod vzplanutí větší než 60 °C, není klasifikován jako hořlavý. Testovaný přípravek měl bod vzplanutí 33 °C, tudíž by měl být označen jako hořlavý. Je tak zřejmé, že nevyhovující parametry byly zjistitelné komparací rozborů a informací obsažených v bezpečnostních listech, tedy z jiných informací, než na které se vztahuje důvěrnost informací.

27. V doplnění vyjádření ze dne 23. 7. 2021 žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2021, č. j. 31 A 47/2020-54, který řešil obdobnou právní otázku.

IV. Ústní jednání

28. Dne 30. 3. 2022 proběhlo ve věci ústní jednání. Při něm účastníci setrvali na svých stanoviscích obsažených v předchozích písemných podáních.
29. Zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu a zdůraznil, že předmětem přezkumu je zákonnost rozhodnutí žalovaného ke dni jeho vydání. K pozdějšímu doplňování argumentace by tak nemělo být přihlíženo. Zopakoval, že žalobkyně nemůže být odpovědná, že nezajistila soulad účinných látek s podkladovou dokumentací, pokud jí tato dokumentace není známa. Odpovědnost výrobce nelze ztotožňovat povinnostmi distributorů. Dále nesouhlasí se závěry ve vztahu k přípravku Xara. Analýza byla provedena až poté, co žalobkyně distribuci přípravku ukončila. Je tak zřejmé, že cílem správních orgánů bylo potrestat žalobkyni za každou cenu; jiné články v řetězci trestány nebyly.
30. Zástupce žalovaného dokázal na rozsudek č. j. 31 A 47/2020-54, z něhož plyne, že nepovolený je i přípravek, pro který bylo vydáno povolení, pokud jeho složení neodpovídá podkladové dokumentaci. Je přesvědčen, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně a že byla skutková podstata přestupku naplněna.
31. Soud konstatoval obsah soudního a správního spisu a provedl dokazování listinami, které účastníci navrhli, ovšem které nebyly součástí správního spisu. Konkrétně na základě návrhu žalobkyně bylo provedeno dokazování výpisem z registru přípravků pro přípravek Quick (č. l. 55-56 spisu) a přípravek Xara (č. l. 57-59 spisu), informací z internetových stránek o výrobci (č. l. 60 spisu) a certifikátem o provedené analýze přípravku Xara z 19. 11. 2018 (č. l. 77 spisu). Na návrh žalovaného bylo dále provedeno dokazování zprávou Policejního prezidia České republiky z 11. 3. 2020, č. j. PPR-65612/MPS-2020-CZ-976572/2020-OO. Z ní plyne, že belgické státní zastupitelství dává členským státům na vědomí, že belgické orgány státní správy zastavily distribuci desítek tun přípravků na ochranu rostlin od výrobce Sharda, neboť ty byly analýzami vyhodnoceny jako nevyhovující (viz č. l. 124-125 spisu).

V. Posouzení věci soudem

32. Soud přezkoumal rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex offio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
33. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
34. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti [bod V. A) rozsudku]. Poté se vyjádřil k námitce nenaplnění skutkové podstaty přestupku [bod V. B) rozsudku] a námitce chybného posouzení naplnění podmínek pro vyloučení odpovědnosti žalobkyně [bod V. C) rozsudku]. Dále řešil námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu ve vztahu k přípravku Xara [bod V. D) rozsudku] a závěrem se vyjádřil k námitce nenaplnění účelu trestu [bod V. E) rozsudku].

V. A) Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí

35. K námitce nepřezkoumatelnosti soud uvádí, že její příčinou může být buď nesrozumitelnost, nebo nedostatek důvodů rozhodnutí [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. V obou případech však platí, že je potřeba s tímto institutem zacházet obezřetně a vyhradit jeho užití pouze těm případům, kdy vady odůvodnění reálně brání soudu v tom, aby napadené rozhodnutí přezkoumal (ve vztahu k soudním rozhodnutím srov. k nesrozumitelnosti rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2013, č. j. 6 Ads 17/2013 - 25, bod 19, k nedostatku důvodů pak usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016 - 123, č. 3668/2018 Sb. NSS, body 29 - 30). Zejména je nutno zdůraznit, že správní orgán, stejně jako soud, není povinen vyvracet jednotlivě každou dílčí námitku, pokud své rozhodnutí jako celek logicky a přesvědčivě odůvodní (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. února 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, N 26/52 SbNU 247).
36. Soud vadu nepřezkoumatelnosti v projednávané věci neshledal. Přestože lze žalobkyni přisvědčit v tom, že závěry žalovaného jsou poměrně stručné, odpovídají na všechny stěžejní argumenty obsažené v žalobě. Ostatně o tom, že žalobkyni jsou závěry žalovaného zřejmé, svědčí i rozsah podané žaloby a podrobná polemika se závěry žalovaného. Pokud žalobkyně v napadeném rozhodnutí nenalezla detailní odpovědi na veškeré její argumenty, jde pouze o dílčí nedostatky odůvodnění, které nepřezkoumatelnost rozhodnutí nezpůsobují. Žalovaný reagoval na námitky žalobkyně tak, že proti jejímu názoru přestřel svůj výklad relevantních právních předpisů. Ten je sice stručný, ovšem dává jasné odpovědi na to, jak žalovaný s námitkami žalobkyně obsaženými v odvolání naložil.
37. Námitka tak není důvodná.

V. B) Námitka nenaplnění skutkové podstaty přestupku

38. Dále žalobkyně zpochybňuje naplnění skutkové podstaty přestupku. Je přesvědčena, že pokud pro přípravku bylo vydáno povolení, nelze jej označit za přípravek nepovolený, i pokud se zjištěné fyzikálně chemické složení liší od podkladové dokumentace.
39. Podle § 79g odst. 1 písm. a) rostlinolékařského zákona (ve znění účinném v době spáchání přestupku) *se právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh*

používá nebo uvede na trh přípravek, který není v České republice povolen. Z odstavce 2 pak plyne, že za přešůpek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 4 000 000 Kč.

40. *Dle čl. 3 bodu 9 nařízení ES se pod "uvedením na trh" rozumí držení přípravku na ochranu rostlin za účelem prodeje uvnitř Společenství, včetně nabízení k prodeji nebo k jakékoli jiné formě převodu, zdarma nebo za úplatu, jakož i prodej, distribuce a další formy převodu jako takové, avšak nikoliv vrácení předchozímu prodejci.*
41. *Z čl. 28 odst. 1 nařízení plyne, že přípravek na ochranu rostlin se neuvede na trh ani nepoužije, pokud nebyl v dotyčném členském státě povolen v souladu s tímto nařízením.*
42. *Ustanovení § 46b odst. 8 rostlinolékařského zákona v návaznosti na § 46c odst. 1 písm. a) zákona uvádí, že každý distributor je povinen dodávat pouze povolené přípravky a zajistit, aby v průběhu uvádění na trh byly zachovány chemické a fyzikální vlastnosti přípravků, na jejichž základě bylo uděleno povolení, tj. každý distributor má povinnost zajistit, aby přípravek odpovídal mimo jiné povolenému složení.*
43. *Podle čl. 63 odst. 1 nařízení osoba, která požaduje, aby se s informacemi předloženými podle tohoto nařízení zacházelo jako s důvěrnými, poskytne ověřitelné odůvodnění, kterým prokáže, že by odhalení daných informací mohlo poškodit její obchodní zájmy nebo ochranu soukromí a integrity fyzické osoby. Odst. 2 písm. f) pak dále stanoví, že za porušení ochrany obchodních zájmů nebo soukromí a integrity fyzické osoby příslušných osob se obvykle považuje odhalení těchto informací o úplném složení přípravku na ochranu rostlin.*
44. *Soud se při výkladu otázky, zda se jedná o povolený či nepovolený přípravek ztotožnil se závěry rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 6. 2021, č. j. 31 A 47/2020-54, na nějž v podrobnostech odkazuje. Z citovaného rozsudku plyne, že „pod jedním a týmž obchodním názvem mohou být uváděny na trh pouze přípravky totožného složení, které je uvedeno v technické specifikaci výrobku a které odpovídá povolení k uvedení na trh. Jakékoliv uvedení přípravku, který neodpovídá specifikaci, se kterou byl přípravek pro uvedení na trh povolen, pod totožným obchodním označením jako povolený přípravek znamená, že byl na trh uveden přípravek s jiným složením, tedy přípravek, u kterého nebylo povoleno uvedení na trh pod deklarovaným obchodním označením“ (bod 28). Pokud tedy žalobkyně uvedla na trh přípravky ve složení, které neodpovídalo udělenému povolení, naplnila skutkovou podstatu přešůpu podle § 79g odst. 1 písm. a) rostlinolékařského zákona. Výklad žalovaného tedy obšojí.*
45. *Soud souhlasí se žalovaným rovněž v tom, že materiální znak přešůpu, tj. společenská škodlivost, spočívá v daném případě v tom, že přípravky jiného než povoleného složení, představují podle § 31 odst. 7 rostlinolékařského zákona vážné nebezpečí pro zdraví lidí, zvířat a životní prostředí.*
46. *Je rovněž zřejmé, že žalobkyně nepovolené přípravky Quick a Xara držela za účelem prodeje a následně je prodávala svým obchodním partnerům. Byla tedy splněna rovněž podmínka, že žalobkyně je subjektem, který přípravek uváděl na trh.*
47. *Žalobkyni nelze přisvědčit ani v tom, že osobou, která měla být trestána v nynějším případě, byl výlučně výrobce. Je sice pravdou, že podle čl. 63 odst. 2 písm. f) nařízení se údaje o složení jednotlivých přípravků považují za důvěrné a že žalobkyni nemusí být (a není) detailně známo složení přípravků obsažené v podkladové dokumentaci pro povolení. To však neznamená, že by vedle možnosti odebrání či změny povolení podle § 35 odst. 1 rostlinolékařského zákona směřující vůči výrobcí přípravku, nebylo současně*

možné dovozovat delikttní odpovědnost i vůči dalším článkům v řetězci, které přípravky uvádějí na trh. Jakkoli se tato právní úprava může zdát žalobkyni přísná, je přijata s účelem chránit zdraví osob a zvířat a životní prostředí.

48. Mylné jsou rovněž poukazy žalobkyně na to, že v protokole o kontrole bylo uváděno, že na trh jsou uváděny přípravky povolené. Z odběrů vzorků je jasné patrné, že byly činěny za účelem ověření, zda složení přípravku je v souladu s podmínkami stanovenými v povolení (viz např. protokol ze dne 9. 10. 2018). Je tedy zřejmé, že „nepovolenost“ přípravků vyplynula až z provedené analýzy vzorků, která odporovala složení uvedenému v povolení (viz posouzení výsledků laboratorních zkoušek ze 17. 1. 2019 a z 11. 3. 2019). Ostatně i ze slovního hodnocení obsaženého v protokolu o kontrole je tento závěr zřejmý (viz strana 1-2 protokolu č. j. UKZUZ 063397/2019).
49. Stejně tak nepřiléhavá je rovněž argumentace, že v rámci kontroly u žalobkyně dne 16. 4. 2019 nebyla zjištěna žádná pochybení, neboť kontrolovaný subjekt informoval své odběratele a zajistil vrácení předmětných šarží výrobků od svých odběratelů. Žalobkyni totiž předmětným přestupkem nebylo kladeno k tíži nerespektování vydaných mimořádných opatření, ale uvádění na trh nepovolených přípravků. V tomto směru i ze záznamu o kontrole č. j. UKZUZ 063276/2019 plyne, že přípravky Quick a Xara zasažené mimořádnými opatřeními nevyhovovaly svým složením informacím uvedeným v povolením, jakož i to, že je žalobkyně uváděla na trh.
50. Nepřípadný je rovněž poukaz žalobkyně, že závěr o nepovolenosti přípravku nelze učinit s ohledem na § 76 odst. 1 písm. f) rostlinolékařského zákona. Vydání mimořádných opatření má za cíl zakázat uvádění nepovolených přípravků na trh, zatímco dovození odpovědnosti distributora podle § 76 odst. 1 zákona představuje sankci za nedodržení zákonem stanovených povinností při uvádění těchto přípravků na trh. Obě ustanovení mají jiný účel a smysl a obtoží vedle sebe. K tomu ostatně došlo i v posuzovaném případě.
51. Námitka nenaplnění skutkové podstaty přestupku tak není důvodná.
- V. C) Námitka nesprávného posouzení podmínek pro vyloučení odpovědnosti žalobkyně*
52. Žalobkyně dále namítá, že její odpovědnost za přestupek je vyloučena, jelikož vynaložila veškeré možné úsilí, aby přestupku zabránila.
53. Podle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich *právníká osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.*
54. Citované ustanovení upravuje možnost liberace, která je spojena s objektivní odpovědností právnických osob. Klíčovou otázkou je v případě liberace otázka unesení důkazního břemene, které leží na pachateli přestupku, tj. v nyní posuzované věci na žalobkyni. Jak uvedl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 19. 9. 2014, č. j. 4 As 123/2014-33, „*případné liberační důvody musí prokazovat obviněný ze správního deliktu, nikoli správní orgán, který pouze posuzuje jejich důvodnost.*“ Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že pro uplatnění liberačních důvodů je nutné aktivní konání, nikoliv poskytnutí důvěry jinému subjektu (viz rozsudek ze dne 30. 10. 2018, č. j. 4 As 278/2018-92).
55. Žalobkyně v dané souvislosti uváděla, že přípravky nakupovala od dlouholetého tradičního výrobce, že v registru přípravků ověřila, že pro ně bylo vydáno řádné povolení a kontrolovala, zda jejich prodeji nebrání platné mimořádné opatření.

56. Žalovaný i správní orgán I. stupně shledaly tyto kontrolní mechanismy jako nedostatečné pro vyloučení odpovědnosti žalobkyně. ÚKZÚZ na straně 5 prvostupňového rozhodnutí uvedl, že dobrá víra v povolené složení nemůže být liberačním důvodem. Žalovaný pak doplnil, že argumentace týkající se důvěrných dat ve vztahu ke složení přípravku zavazuje v předpise veřejného práva správní orgány, nemá však vliv na případnou odlišně uzavřenou dohodu mezi smluvními stranami. Podmínky pro vyloučení odpovědnosti tak neshledal naplněné.
57. Žalobkyně se v podané žalobě pokouší vysvětlit, že její možnosti kontroly přípravků jsou velmi omezené, neboť jí není známo přesné složení přípravku.
58. K tomu soud uvádí, že přestože souhlasí se žalobkyní v tom, že za výrobu nepovoleného přípravku je odpovědný primárně výrobce, nelze pominout, že právní úprava požaduje řádnou kontrolu přípravků i po každém dalším subjektu, který přípravek uvádí na trh, tedy i po distributorovi. Je pak již na jeho podnikatelském riziku, jak tuto svoji povinnost splní. Zda bude výrobcí plně důvěřovat a spoléhat na něj a případné odchylky složení přípravků od povolení vyřeší prostředky soukromého práva ve vzájemných smluvních ujednáních, nebo zda se rozhodne přistoupit k aktivní kontrole přípravků dodávaných na trh, např. základní fyzikálně chemickou analýzou jeho složení. I v případě, že distributor nezná přesné složení přípravku, lze základní analýzou nepochybně zjistit, zda složení odpovídá informacím obsaženým na etiketě či příbalovém letáku přípravku.
59. V nynějším případě žalobkyně plně spoléhala na výrobce, že dodávané přípravky odpovídají schválenému povolení. Sama svojí aktivní činností složení distribuovaných přípravků nekontrolovala, vyjma toho, že ověřila, že prodává přípravky uvedené v registru povolených přípravků a že jejich prodeji nebrání vydané mimořádné opatření. V souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu však spoléhání na řádnost postupu jiného subjektu nepředstavuje důvod vedoucí k vyloučení odpovědnosti dle § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky (viz výše citovaný rozsudek č. j. 4 As 278/2018-92). Důvěra žalobkyně v to, že výrobce dodává přípravky ve složení odpovídající udělenému povolení, byla zohledněna ve výši uložené sankce. Není však zákonným důvodem ke zproštění objektivní odpovědnosti za přestupek (viz JEMELKA, Luboš, VETEŠNÍK, Pavel. *Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich; Zákon o některých přestupcích*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 157).
60. Není pravdou, že by žalovaný po žalobkyni požadoval nemožné. Jak přesvědčivě vysvětlil např. ve vyjádření z 26. 1. 2021, po žalobkyni bylo možné požadovat, aby provedla alespoň základní analýzu distribuovaných výrobků. Již z ní by odchylku od veřejně dostupných informací o přípravku zjistila (viz podrobněji argumentace obsažená v bodě 26 rozsudku). Přestože tato argumentace nebyla obsažena v napadeném rozhodnutí, je nutno si uvědomit, že správní orgány nebyly povinny žalobkyni sdělovat, jakým způsobem má postupovat, aby svoji odpovědnost za přestupek vyloučila. Postačilo proto, pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí uzavřel, že opatření učiněná žalobkyní nepostačovala pro vyloučení její odpovědnosti. Tento závěr byl v napadeném rozhodnutí obsažen a soud se s ním ztotožnil. Doplnující vyjádření žalovaného je nutno chápat spíše jako příklad možného aktivního konání žalobkyně, které by mohlo vést k vyloučení její odpovědnosti. Jím žalovaný reagoval na tvrzení žalobkyně o nemožnosti jakékoli kontroly složení přípravků.

61. Soud je tak přesvědčen, že opatření přijatá žalobkyní nepostačovala k vyloučení její objektivní odpovědnosti za přestupek. Tvzení, že si vybírala pouze osvědčené dodavatele schopné dodávat výrobky v požadované kvalitě, bylo provedenou analýzou vyvráceno. Pokud se žalobkyně žádným způsobem sama nepokusila složení distribuovaných přípravků v certifikované laboratoři ověřit, nelze tvrdit, že vynaložila veškeré úsilí. Některé skutečnosti z etikety či bezpečnostního listu bylo možné zjistit a případné odchylky od deklarovaného složení odhalit. Pokud se však žalobkyně o žádnou analýzu vůbec nepokusila, nemůže se objektivní odpovědnosti zprostit poukazem na provedení standardních úkonů před prodejem přípravků.
62. Ani poukaz na neporušitelnost obalu není přiléhavý. Je zřejmé, že distributor je povinen v rámci distribuční sítě prodávat přípravky v neporušeném obalu. To však neznamená, že by na základě vlastní úvahy (a na své náklady) nemohl některé balení přípravku otevřít a podrobit přípravku analýze, která by ověřila, zda se fyzikálně chemické složení neliší od složení uváděného na etiketě, případně bezpečnostním listu. Úvaha o provedení takové analýzy je výlučně na obchodní strategii žalobkyně a na míře rizika, kterou hodlá nést při uvádění přípravků na trh. Její podstoupení jistě přináší pro distributora určité náklady navíc, na druhou stranu však může vést k vyloučení jeho odpovědnosti za distribuci nepovolených přípravků.
63. Zástupce žalobkyně při jednání uváděl, že jednání s výrobcí přípravků ohledně poskytnutí důvěrných informací o složení přípravku probíhají pouze ústně. Výrobce však žalobkyni detailní složení v tomto případě nezpřístupnil. Jak však bylo vyloženo výše, i bez znalosti kompletního složení bylo možné provedením základní analýzy určité vlastnosti přípravků zjistit. Již z nich by mohlo vyplynout, že přípravky neodpovídají udělenému povolení. Ve vztahu k přípravku Xara žalobkyně dokonce již ve správním řízení předkládala potvrzení výrobce vztahující se k množství účinné látky u přípravku Xara. Přestože se nejednalo o potvrzení z certifikované nezávislé laboratoře, žalobkyně množství účinné látky v přípravku vlastní analýzou neověřila a spoléhala výlučně na údaje od výrobce. Nelze tak tvrdit, že pro kontrolu přípravků učinila maximum.
64. Námitka tak není důvodná.
65. Důkaz ohledně odchylek přípravků dodávaných společnostmi Sharda v Belgii od podmínek stanovených v povolení byl proveden pro dokreslení případu. Jak správně uváděl zástupce žalobkyně, s ohledem na datum sepsání zprávy policejního prezidia (po ukončení distribuce daných přípravků žalobkyní) nemůže být daný důkaz pro posouzení nynější věci určující.

V. D) Námitka nedostatečného zjištění skutkového stavu u přípravku Xara

66. Dále žalobkyně namítala nedostatečné zjištění skutkového stavu ve vztahu k přípravku Xara. Upozorňovala, že nízké množství účinné látky mohlo být odůvodněno špatným skladováním zemědělského družstva, k němuž došlo až poté, co ona distribuci daného přípravku ukončila. K tomu přiložila k odvolání dva certifikáty vystavené výrobcem z 27. 3. 2017 a 19. 11. 2018, které prokazovaly správný obsah účinné látky.
67. Žalovaný její obavy z nesprávného skladování nesdílel. Zdůraznil, že přípravek je určen pro profesionální používání a v distribuční síti s ním nemůže nakládat osoba bez odborné způsobilosti.

68. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 9. 10. 2018 byl u Zemědělského družstva Hřivice odebrán mj. kontrolní vzorek přípravku Xara. Odebráno bylo vždy jedno originální balení (viz záznam o kontrolním úkonu č. j. UKZUZ 130491/2018). Z faktury předložené při kontrolním úkonu bylo zjištěno, že přípravek Xara byl družstvu dodán 12. 4. 2018 od dodavatele AgroZZN, a. s. (viz faktura tvořící přílohu protokolu o odběru vzorku). Z protokolu o odběru vzorku č. j. 18004573/POR/01/01 ani ze záznamu o provedeném kontrolním úkonu nevyplývá, že by byly zjištěny nestandardní podmínky skladování přípravků. Analýzou odebraného přípravku Xara bylo zjištěno, že obsah účinné látky byl zjištěn ve výši $225 \pm 1,5$ g/l před testem teplotní stability a ve výši $208 \pm 1,5$ g/l po testu teplotní stability, přestože podle vydaného povolení se měl pohybovat v rozmezí 235-265 g/l. Dále ze správního spisu plyne, že žalobkyně od března 2017 do května 2018 dodávala přípravek Xara dané šarže mj. společnosti AgroZZN, a. s., od níž v dubnu 2018 zboží odebralo mj. Zemědělské družstvo Hřivice.
69. Argumentaci žalobkyně, že nižší obsah účinné látky v přípravku byl způsoben nesprávným skladováním u Zemědělského družstva Hřivice, neshledal soud přesvědčivou. Za prvé, pokud by přípravek skutečně byl družstvem nesprávně skladován, lze předpokládat, že by tato skutečnost byla zřejmá již z protokolu o odběru vzorku, případně ze záznamu o provedeném kontrolním úkonu. Jednalo by se totiž o porušení povinnosti profesionálního uživatele přípravku zajistit uskladnění přípravků nebo pomocných prostředků podle podmínek skladování (§ 46 rostlinolékařského zákona).
70. Za druhé, jak správně upozorňoval žalovaný, z bodu 2.7 nařízení Komise č. 284/2013, kterým se stanoví požadavky na údaje o přípravcích na ochranu rostlin, plyne, že u každého přípravku musí být uvedena „*stabilita přípravku na ochranu rostlin po urychleném 14denním skladování při 54 °C*“ (alternativně lze předložit jiné údaje). Provedení této zkoušky je nutné zvážit v obalu provedeném ze stejného materiálu jako obchodní obal. „*Pokud po zkoušce tepelné stability obsah účinné látky poklesl o více než 5 % původní hodnoty, musí být uvedeny informace o rozkladných produktech.*“ Výše uvedené požadavky na stabilitu přípravku při skladování mají zajistit, aby se složení přípravku neměnilo, ani při vystavení extrémním teplotám. Pokud u daného přípravku v povolení nebyla obsažena žádná informace, že by po zkoušce tepelné stability obsah účinné látky poklesl o více, než činí přípustný limit, lze souhlasit se závěrem žalovaného, že se argumentace žalobkyně o poklesu účinné látky v důsledku špatného skladování nejeví jako nepřesvědčivá. Požadavky na stabilitu přípravků na ochranu rostlin vymezené v nařízení č. 284/2013 mají zajistit, že ani vlivem vyšších teplot (např. parného léta v České republice) nemůže dojít k poklesu účinné látky v přípravku pod limit stanovený v povolení. Argumentaci, že přípravek byl v létě několik týdnů vystaven vysokým teplotám, tak soud považuje za čistě spekulativní. Má za to, že ani letní teploty ve spojení s možným chybným skladováním nemohly složení přípravku změnit takovým způsobem, aby obsah účinné látky poklesl pod limit stanovený v povolení. Přestože takto obsáhle nebyly závěry žalovaného vysvětleny v napadeném rozhodnutí, je soud přesvědčen, že argumentace žalovaného ohledně požadavků na stabilitu skladování přípravků je toliko reakcí na žalobní námitky a příléhavě doplňuje závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí. Závěry žalovaného vyslovené v napadeném rozhodnutí při zohlednění požadavků vyplývajících z nařízení č. 284/2013 obstojí.
71. Soud je tak přesvědčen, že ve správním řízení bylo bezpečně zjištěno, že žalobkyně uváděla na trh přípravek Xara, jehož složení se neshodovalo s dokumentací předloženou

k udělenému povolení. Není přitom relevantní, že vzorek byl odebrán až u profesionálního uživatele přípravku a poté, co žalobkyně ukončila jeho uvádění na trh. Z listin obsažených ve správním spise je zřejmé, že žalobkyně distribuovala totožnou šarži přípravku a že její odběratel AgroZZN, a.s. byl dodavatelem Zemědělského družstva Hřivice. Současně lze podle soudu na základě záznamu o provedeném kontrolním úkonu ve spojení s požadavky nařízení č. 284/2013 vyloučit, že by nižší obsah účinné látky mohl být způsoben nesprávným skladováním.

72. Shodu složení distribuovaného přípravku nemohly spolehlivě prokázat ani certifikáty od výrobce z 27. 3. 2017 nebo 19. 11. 2018 (viz č. l. 76 a 77 spisu). Šlo totiž o certifikáty vystavené výrobcem, nikoliv certifikovanou laboratoří. Není z nich tedy zřejmé, kdo analýzu přípravku provedl, případně zda s výsledky analýzy nebylo manipulováno. Certifikát z roku 2017 neobsahuje ani podpis, z certifikátu z roku 2018 pak není vůbec zjevné, kým byl vystaven. Soud tedy neshledal předmětné listiny věrohodné. Navíc lze poznamenat, že žalobkyně se z nich již v roce 2017 dozvěděla požadované složení účinné látky u přípravku Xara a mohla si sama správnost tvrzení výrobce ověřit, což neučinila.
73. Uvádí-li žalobkyně, že se žalovaný k předmětným certifikátům v napadeném rozhodnutí nevyjádřil, lze daný nedostatek označit jako dílčí pochybení žalovaného. Stěžejní však podle soudu je, že ze závěrů vyslovených v napadeném rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný za rozhodující považoval analýzu provedenou národní referenční laboratoří. Certifikáty od výrobce tak nepovažoval za způsobilé zpochybnit závěry analýzy provedené v nynějším případě. S tím se soud ztotožnil.
74. Námitka není důvodná.

V. E) Námitka nenaplnění účelu trestu

75. Žalobkyně upozornila rovněž na to, že v jejím případě není nijak naplněn účel trestu a že jde pouze o exemplární trestání její osoby, aniž by obdobné kroky byly číněny i proti ostatním článkům v řetězci.
76. Žalovaný k této námitce poznamenal, že za porušení povinností při uvádění přípravků na trh odpovídá jak výrobce, tak distributor, tedy všechny články v řetězci. Skutečnost, že žalobkyně je pouze distributorem, byla zohledněna při stanovení výše pokuty.
77. Podle soudu není pro posouzení zákonnosti nyní napadeného rozhodnutí stěžejní, zda správní orgány na základě provedených analýz vzorků trestali i výrobce, resp. jiné články v distribučním řetězci. Přestože by stejný postup vůči všem distributorům a výrobcům odpovídal principům dobré správy, nemohla by absence vedení přestupkového řízení s těmito subjekty nijak vyloučit odpovědnost žalobkyně v nyní projednávané věci. Zástupci žalovaného při ústním jednání nebylo známo, zda byla zahájena přestupková řízení i vůči ostatním článkům v řetězci, případně proti výrobcům. I v případě, že by taková řízení zahájena nebyla, svědčí to o nesprávném postupu žalovaného při výkonu státní správy, na nějž mohla žalobkyně upozornit např. podnětem. Pro posouzení odpovědnosti žalobkyně za delikt podle § 79g odst. 1 písm. a) rostlinolékařského zákona však tato skutečnost není relevantní.
78. Jak přilehavě uváděl ÚKZÚZ v prvostupňovém rozhodnutí, míru odpovědnosti i zavinění konkrétního distributora zboží (a její odlišnost od míry odpovědnosti výrobce) bylo možné zohlednit ve výši uložené pokuty. K tomu také v nynějším případě došlo (viz str. 4-5 napadeného rozhodnutí).

79. Nelze souhlasit ani s tím, že by žalobkyně byla trestána za porušení nemožné povinnosti. Jak bylo vysvětleno v části V. C) rozsudku, určitá opatření pro vyloučení své odpovědnosti žalobkyně učinit mohla.
80. Námitka tak není důvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

81. Soud tak na základě všech výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
82. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. března 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu